

Livet e' itj for amatørøra

Det er tittelen på en av de tre CD-ene tannlege Leidulf Hafsmo har utgitt etter at han ble pensjonist for seks år siden. Tre plater er det blitt – foreløpig – med viser til egne tekster, de fleste også tonesatt av dikteren selv. En annen interesse er lokal- og slektshistorie, og det henger godt i hop, for visene ser han på som «litt lokalhistorie i ord og toner». En gang fikk han 600 gjester da han arrangerte slektsstevne.

-Du skal ta veien fra Orkanger mot Hitra, og når du kommer til et skilt med Tannvikvågen (ikke rart at *jeg* måtte bli tannlege), skal du ta til venstre og kjøre to mil, og når veien ender, er du kommet til låveveggen på Hafsmo, hadde han sagt. Forklaringen viste seg å stemme. Vi kjørte langs Åstfjorden, så noen hus her og der, dessverre også noen campingplasser med stasjonerte vogner iført såkalte «spikertelt», uten hensyn til strandsone og allemannsretten. Vi kjørte så langt veien gikk og litt til, nærmest en kjer-

revei mot slutten – og så var vi kommet til Hafsmo.

Husbonden, eller kårkallen nå, kommer ut av en blåmalt dør i ei trønderlån anno 1831. Det stemmer, det er Leidulf Hafsmo som ønsker velkommen til gårds. Vi blir invitert inn på fiskesuppe, og spiser lunsj i det som en gang var skolestue da det var omgangsskole, og læreren bodde på gården en uke om gangen. Her fikk faren, den senere underoffiseren, sin første boklige lærdom sammen med søsknene og barn fra nabogårdene. Etterpå er det kaffe i «nystua» som oldefaren restaurerte rundt 1870; han var tro mot unionen og lot taket male i unionsfargene. Her er interiøret uforandret med antikviteter i hopetall, og i andre etasje er det enda mer. – Jeg tror ikke mine forfedre var spesielt opptatt av å ta vare på alt dette, men det kom ikke kjørevei hit før rundt 1981, så det har nok holdt oppkjøpere unna, tror han.

– Far min overtok aldri gården fordi han hadde en eldre bror. Jeg vokste opp i Åfjord der mor var lærer og far offiser,

men vi dro alltid til Hafsmo i sommerferiene. Da onkel, som var barnløs, skulle gi fra seg gården, kjøpte jeg den, men på 1970-tallet tok min sønn, Anders, over, forteller han. I sin pensjonisttilværelse tilbringer imidlertid Leidulf mye av tida her, og tilskyndet av fire barn og diverse barnebarn er han «online». Ikke noe bredbånd her ute i fjorden, men det lar seg gjøre å holde kontakten med analog telefonlinje også. Han har gitar og flygel innen rekkevidde og PC både i første og andre etasje. Her ligger det til rette for diktning og komponering.

Leidulf Hafsmo må ha hatt utferdstrang. Han tok realskolen på Åndalsnes, artium som privatist på Nordfjordeid og dro så, etter et år på befalsskolen, til Newcastle for å studere odontologi. Han minnes reisene over Nordsjøen med glede, enten det var med «Leda» eller «Venus» fra Bergen eller «Blenheim» eller «Braemar» fra Oslo. – Det var jo rene cruiset for oss studenter den gang, da kunne vi nyte livet og slå ut håret for en stakket stund, sier han. Vel

hjemme igjen ble det tilleggs kurs, og på grunn av kone og 2 1/2 barn «slapp» han å reise til Nord-Norge og fikk plikttjeneste i Strinda. Siden ble det privatpraksis i Trondheim inn til gården der han hadde lokaler, skulle rives. Da valgte han å begynne offentlig og ble på Risvollan tannklinikk i 22 år, dog avbrutt av permisjoner for jobbing i Libanon og to år på Svalbard.

– Svalbard er egentlig et «høl», men det er et tett samfunn der alle må bidra, og det var der jeg kom i gang med å dikte. Jeg skrev lyrikk og utga faktisk en diktsamling, den første på Svalbard. Så begynte jeg å sette melodi til tekstene, forteller han, og vi spør

hvordan han går fram når han lager tekster. – En replikk kan ofte være et utgangspunkt, en slags nucleu, sier han og bruker «Livet e' itj for amatør» som eksempel. Denne replikken ble avlevert av en tannlegesekretær, ildrød i toppen, etter en opprivende telefonsamtale med en sint og kravstor pasient. – Så broderer jeg litt til høyre og venstre, og litt opp og ned, og det kan gå i rykk og napp å få en vise ferdig. Jeg er ikke av dem som kan ha «kontortid» og skrive fra ni til fire, forklarer han. Han kan av og til bruke rimordbok eller synonymordbok som problemløser for å komme videre, men teksten må alltid komme først. – Jeg har fått spørsmål om å sette tekst til en melodi, men det går ikke for meg. Det blir som å dekke på bordet med servise, bestikk og glass før du legger på duken, sier Leidulf.

Tekstene på de tre CD-ene som er utgitt i tidsrommet 2000–2004 spenner over et vidt spekter; de kan være artige og inneholde mye situasjonsko-

mikk, men er også lyriske, filosofiske og melankolske. Felles for alle er et rikt, variert og billedmalende språk som gjør at du ser situasjonene for deg. Eksempler på titler er: «Rallartall», «Hu fra Skansen, hu med rauhåre», «Gammeldo'n», «Salme i nordlys» og «Kamferdrops og kjærlighet». Som sanger har han god diksjon som gjør det lett å oppfatte tekstene. Visene er dyktig akkompagnert av Håvard Kvarvings orkester, og Leidulf selv kan ikke få fullrost orkesteret. – Hvordan kom så dette i stand? spør

Gården Hafsmo ligger i Tannvikvågen, ikke rart Leidulf måtte bli tannlege.

Selvsagt har Leidulf Hafsmo en stilig, gammel «trekkopp-grammofon» der han kan spille 78-platene sine.

vi og får høre at han ble oppdaget på Trønderradioen. Selskapet Sonor Records hadde hørt noen viser han hadde sunget der og kom og tilbød platekontrakt. Ikke verst i disse «Idol-tider».

Leidulf Hafsmo har også vært leder for Fosen historielag i 13 år, men har gitt seg nå. Interessen for lokal- og slektshistorie er imidlertid fortsatt til stede. Særlig militærhistorie opptar ham, sikkert mye på grunn av at faren var offiser. Bøker og artikler har det blitt, og mer kommer sikkert – både av historiske artikler og viser – fra dikterloftet på Hafsmo. Det er ikke sikkert han forsøker seg på å arrangere slektsstevne igjen. For noen år siden inviterte han etterkommerne etter tipptippoldefaren, han som

satte opp huset på Hafsmo, til fest. Mer enn 1 000 ble innbudt, og 600 takket ja! Det ble litt av ei grautgryte å røre i. Nå nøyer han seg foreløpig med å holde kontakten med fire barn/svigerbarn, 11 barnebarn og ett oldebarn – de er hjertelig velkomne til Hafsmo, på neset der Snillfjorden og Hemnefjorden møtes.

Tekst og foto: tannlege Reidun Stenvik

Leidulf Hafsmo:
Snillfjordvalsen & Sjømannsvals
fra Trondhjem, 2000
Livet e' itj for amatør, 2001
Kamferdrops og kjærlighet, 2004

Sonor Records, Trondheim